

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 86. Legati sententia Bononiæ in Patrum Conventu proposita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI
 A.C. 1547. malisque inde forte emerfuris strenue
 occurrendum esset.

§. LXXXVI.

*Legati sententia Bononiæ in Patrum
 conventu proposita.*

Pall. l. 10. c. 9.
n. 1. & 2. Postridie, quam Pontificis diploma
 Bononiam pervenerat, seu die de-
 cima nona Decembris Legatus ad ge-
 neralem Conventum Patres convoca-
 vit, ac præprimis mandata Cæsaris Ma-
 drutio Cardinali tradita prælegi iussit,
 postea vero Cardinalium, qui hanc in
 rem selecti erant, sententias recitari vo-
 luit, quæ a ceteris fuerunt approbatæ,
 eo duntaxat fine, ut deliberaretur, an
 Synodus Tridentum revocanda esset,
 vel an non id fieret: unde circa eandem
 quæstionem Pontificis diploma postre-
 mo proferri præcepit, ipse vero hæc
 subjunxit: *Mearum partium esse arbitror,*
ut in rei tam arduæ deliberatione profer-
rem in medium, quæ opportuna censerem,
ut omnes plenius edocerentur. Equidem non
modicam rationem reconciliationis Germa-
nice, ac postulorum Cæsaris, Ferdinandi
Regis, reliquorumque Germanicæ Ordinum
habendam censeo, ast non minus l. De Con-
cilii dignitate, ac futurorum exemplo cogi-
tandum est, nam cunctis sive præsentibus,
sive absentibus, exploratum manet, qua ne-
cessi-

Sæc. XVI.
A.C. 1547.

cessitatis vi, qua sinceritate, libertate, potestate Synodus fuerat translata: adhuc tamen multi Episcopi Tridenti permanent, non sine gravi Concilii despectu; utpote qui & promulgato coram ipsis Decreto, & literis, quibus postea communi nomine fuerant accersiti, obtemperare noluerunt: quare ne ad posteros perniciosum hoc exemplum transmittatur, æquius videtur, quod contumaces legitimam Synodum adeant, atque agnoscant, quam quod Synodus eo commigret, ubi contumacium turmæ persistunt. II. Protestantes pollicentur quidem celebrando Tridenti Concilio se submissuros, sed de celebrato nihil loquuntur: idcirco oporteret rem dilucide explicari, planeque stabiliri, ne in novam contentionem revocanda essent præsertim Decreta Doctrinæ; quippe jam a Catholicis ubique recepta, & quæ suapte natura semel legitime pronuntiata, ac firmata, semper certa sunt ob certum sancti Spiritus assistentis afflatum, adeoque sine fidei injuria non amplius in deliberationem adduci possunt. III. Spondent quidem Protestantes, se Christianæ Synodo consensuros, sed neutiquam explicant, quid eo nomine ab ipsis intelligeretur; & videtur, eos assensuros Concilio populari, non autem Concilio vetustissimæ Ecclesiæ consuetudine ex Episcopis conflato. Expromant ergo hi sua promissa disertis verbis, quæ in varias sententias flecti non possunt, ne Synodus non tam

ab

Sæcul. XVI. ab illis acceptata, quam delusa videatur.
A.C. 1547. IV. Tridenti libertati Concilii tutissime
 consulendum est, siue Patres sigillatim, siue
 uniuerse spectentur, adeoque Patribus nec ibi
 degere, nec inde proficisci interdicatur. V.
 In mandatis a Madruccio expositis indica-
 tur, Synodum diutius protrahendam; quod
 rationi consentaneum haud videtur: idcirco
 danda est opera, ut constet Patribus, inte-
 grum ipsis fore Synodum claudere, atque
 absolvere, quandocunque id opportunius vi-
 sum erit. Hæc Patres perpendant, habeant-
 que simul præ oculis Deum, Christianorum
 salutem, Concilii dignitatem, & pia Pon-
 tificis vota reconciliandæ Germaniæ, ac Cæ-
 sari, quantum fieri posset, gratificandi, pro-
 ferantque ingenue sententias, quas aura S.
 Spiritus ipsis afflabit.

§. LXXXVII.

*Exitus hujus Congregationis circa
 Concilii translationem habitæ.*

Interfuere huic conventui præter An-
 tistitem Mirapicensem morbo deten-
 tum quadraginta octo partim Archie-
 piscopi, partim Episcopi, necnon sex
 Pall.c.9. n.3. Religiosorum Ordinum supremi Præsi-
 des, ac duo Galliarum Regis Oratores,
 Petrus Urfeus Regius Cubicularius, ac
 Sylvarum Præfectus, necnon Michael
 Hospitalius Parisiensis Senatus Consi-
 larius,